

3153 2den Beh. af Lovf. om Udo. af Amtsr. Myndigh. i Hens. t. Gæst. af Afg. f. Brændevinsg. 3154

digt at fastsætte Dpkrævningsterminen som Termin for Forandringen, thi det vil være noget vanskeligt at definere, hvad der egentlig forstås ved „Dpkrævningstermin“. Man har en Forsaldstid for enhver Afgift og saa en vis Tid, inden denne Afgift skal være indbetalt i Statskassen eller Kommunekassen, ligesom man ogsaa har en vis Tid, inden hvilken den forsaldne Afgift kan blive Gjenstand for Udpantning; men tager man Hensyn til, at Dpkrævningsterminen i nogle Kommuner kan være 14 Dage og i andre Kommuner Maanedet, saa vil der kunne opstaa den Forvirring, at de, som betale Afgiften til Forsaldstiden, maa enten lade den blive i Statskassen, naar en Nedsættelse sker, eller ogsaa erholde de derved Ret til at fordrø en Del tilbagebetalt af den, hvortimod de, som ikke have betalt Afgiften til rette Forsaldstid, netop fordi de dermed staa tilbage, komme til at betale noget Mindre. Jeg lægger ikke saamegen Vægt paa dette; men jeg vil dog tillade mig at henstille til den ærede Forslagsstiller, om der ikke maatte være Anledning til ved 2den Behandling af Sagen at gjøre den Forandring i Forslaget, at Bestemmelsen rettedes derhen, at Afgiftsforandringen kan finde Sted for den Del af Afgiften, som endnu ikke er forfalden til Betaling, saa at altsaa Forsaldstiden blev Grændsen og ikke Dpkrævningsterminen.

Tobiesen: Sa, jeg kan kun svare det ærede Medlem, at jeg jo ikke har nogen særlig Dpfordring til at tage mig af Ordet „Dpkrævningstermin“, da det jo slet ikke hører til mit Forslag, men ligefrem er optaget af Lovforslaget, baade som det var indbragt, og som det er vedtaget i Folkethinget. Der var selvfølgelig i, hvad det ærede Medlem yttrede, Meget, som jeg ganske kunde sympathisere med, men jeg gaar unegtelig ud fra, at det Medlem, som har bragt denne Sag frem i Folkethinget, har haft en bestemt Grund til at bruge Ordet „Dpkrævningstermin“. Forsaldsdagen for Brændevinsafgiften er jo

nemlig den 1ste April, og naar Loven ikke udkommer til 1ste April, vil der altsaa, saafremt man bruger dette Ord, ikke kunne ske nogen Forandring i den Afgift, der er forfalden den Dag; derimod har Forslagsstilleren vistnok i Forventning om Understøttelse fra den høitærede Minister havt Haab om, at Loven, hvis den passerede Thingene uden Modstand, kunde udkomme inden Dpkrævningsterminen, som jo ligger et Stykke paa den anden Side af Forsaldsdagen. Jeg har derfor ikke villet være ved dette Ord, idet jeg ikke har villet gjøre noget Indgreb i den Tanke, som Forslagsstilleren har havt med at bruge dette Ord, og jeg maa derfor ogsaa erklære mig meget lidet tilbøjelig til at gjøre Forslag til den af det ærede Medlem antydede Retning paa et senere Stadium af Sagen. Men er der Andre, som maatte have overveieende Betænkelighed ved Ordet „Dpkrævningstermin“, — hvad jeg dog i alt Fald ikke kan antage, den høitærede Minister har havt, siden Ordet findes i Lovforslaget — saa vil jeg henstille til de ærede Medlemmer, at træde sammen og foreslaa Ordet forandret ved 3die Behandling.

Jessen: Jeg lægger, som jeg allerede har sagt, ikke særdeles megen Vægt paa dette Punkt. Jeg er i det Hele vant til ved Anvendelsen af Loven at kunne komme ud over Vanskeligheder, der ere langt større end den, der ligger i at beholde dette Ord, men jeg vil dog ligeoverfor det ærede Medlems Bemærkning sige, at, medens den Grund, Forslagsstilleren i Folkethinget har havt for at bruge dette Ord, muligvis har været den at ville redde Noget af Afgiften ved den første Gang efter at Loven var udkommen, at kunne erholde den nedsat, saa bliver jo, hørtset derfra, derved at dette Ord bliver staaende, Bestemmelsen gjældende for alle de Afgiftsterminer, der følge efter den første, saa at det altsaa staaar en Kommune frit for — saaledes forstaar jeg idetmindste Bestemmelsen —, selv om den har